

[Askjær Jørgensen]

virkelig er sorte pletter rent trafikalt. Det er i det sønderjyske, det er ovre omkring Fyn, og det er hernede ved Tårnby, tre steder, hvor det er meget alvorligt at få det udsat, men som indgår i de spareplaner, regeringen er nødt til at køre igennem. Hvis vi sparer pengene til Farøbroen, har vi naturligvis disse penge disponible til at gennemføre og færdiggøre de andre meget nødvendige motorvejsprojekter, så problemet kan løses disse tre vigtige steder i Danmark.

Hvis man stemmer for fremskridtspartiets beslutningsforslag og følger de finanspolitiske ordførere fra socialdemokratiet, venstre og fra fremskridtspartiet, slipper vi for at pådrage os selv og de kommende generationer en årlig renteudgift på 600 mill. kr. til den gæld, vi må pådrage os ved at bygge den Farøbro. Det er sidste chance, har det forlydt i pressen. Når vi har bedt om, at afstemningen skal foregå ved navneopråb, er det naturligvis, fordi vi ved, at der er masser af folk i venstre og socialdemokratiet, som er enige med os – rigtig mange endda – men som af deres partier mere eller mindre skal tvinges til at stemme imod deres overbevisning. Derfor ønsker vi naturligvis, at de enkelte folketingsmedlemmer skal bringes i den situation, at de skal markere, hvorvidt de tør stå ved den opfattelse, de har, eller de lader sig diktere af partidiktatur og stokkemetoder i denne sag.

Margrete Auken (SF):

Vi er naturligvis meget glade for, at denne sag er blevet bragt frem igen, for det er meget betydningsfuldt, at det atter bliver klart, hvad det er, der foregår. Nu, hvor vi kan bringe sagen sammen med alle de øvrige indgreb og især nedskæringer, der er foretaget op til dette forlig, bliver det ekstra påkrævet, at vi får lov til at se, hvad det er, der sker. Det gælder om alt det andet, at det kan man godt forstå; man kan se en hensigt – den mest modbydelige hensigt ganske vist – nemlig at det er de gamle, ikke pensionisterne, men de velbærgede overklasseældre i dette samfund, som nu skal beskyttes. Derfor må man ikke røre ved de riges pensioner, man må ikke røre ved alle deres øvrige privilegier, dem holder vi udenfor. Jeg kan forstå hensigten, og jeg kan også forstå den hensigt, der siger, at børn atter skal være en belastning. . .

Formanden:

Undskyld, jeg gør opmærksom på, at det ikke er en finanslovdebat. Det drejer sig om Farøbroen og kun Farøbroen.

Margrete Auken (SF):

Jeg undskylder meget, hvis jeg har bragt tingene i sammenhæng, det troede jeg var tilladt, men jeg skal nu herefter gå over til udelukkende at tale om, hvad Farøbroens gennemførelse kommer til at betyde.

Formanden:

Det ville være rart, hvis det pågældende medlem vil have ordet.

Margrete Auken (SF):

Gennemførelsen af Farøbroen bliver i modsætning til, hvad vi ellers ser, klart galimatias, her kan man ikke forstå hensigten. I den afgrund, som broen bygger os lige ned i, er det ikke til at begribe, hvorfor disse enorme summer nu skal afleveres hertil. Når vi så sammenligner – og nu må formanden altså have mig undskyldt, at jeg tillader mig at inddrage de nedskæringer, der har fundet sted i øvrigt på trafikområdet – med forholdene inden for DSB, er deres helt påkrævede ønsker reduceret fået $\frac{2}{3}$. Vi har under udvalgsarbejdet fået oplyst, at man ved at spare på de øvrige motorvejsanlæg øger personska-der med 200–250 – det er jo også en måde at spare på – men alligevel kører man i øvrigt ud ad sin bro. Der var én, der i mandags sagde, at hvis man var tvunget til at køre langsomt over Storstrømsbroen, måtte man for at nå frem køre, jeg tror, det var 150 km/t over Fyn. Der har man logikken i det, for at nå frem skal man så køre så og så hurtigt, fordi man eventuelt er nødt til at nøjes med at køre 90 km/t over Storstrømmen.

Hele tankegangen i forbindelse med dette projekt er sådan, at det ikke er til at forklare, når man kommer uden for huset, hvorfor folk gør sådan. Denne underlige mystificerende forklaring, vi får, når vi foreslår nedskæringer, »at det kan bare ikke lade sig gøre«, betyder, at sagen nu ligger som en jernstang i hånden på os andre, når vi er ude at diskutere, hvad der foregår i øjeblikket herinde.

Var politik alene et spørgsmål om at kunne slå hinanden oven i hovedet, ville vi være